

Det af Ministeren fremsatte Forslag bevarede den hidtil gældende Grundtakst for Personbefordring for II og III Klasse, altsaa henholdsvis 4,3 Øre og 2,5 Øre pr. km., men det tilføjedes, at der til de efter Grundtaksten udregnede Billetpreiser vilde være at lægge et konstant Tillæg af 10 Øre for II Klasse og 5 Øre for III Klasse, og det var da Meningen, at den proportionale Takst skulde beholdes indtil 196 km (hidtil indtil 100 km), saaledes at der først derfra skulde anvendes Zonetariffer. Herefter vilde der for Afstande indtil 102 km indtræde Forhøjelser paa indtil 10 Øre for II og 5 Øre for III Klasse og for længere Afstande indtil 3 Kr. for II Klasse og indtil 2 Kr. 25 Øre for III Klasse. Dette forandredes i Folketinget som ovenfor angivet under Nr. 2—4, og dette accepteredes ogsaa af Landstinget, i hvis Udvalgsbetænkning i øvrigt om dette Punkt bemærkes, at et Flertal oprindeligt havde været stemt for at gaa en helt anden Vej, nemlig at bemyndige Ministeren til at forhøje de den 1. Januar 1911 anvendte Takster — ogsaa Godstakster — med indtil 15 pCt. Ministeren kunde imidlertid ikke gaa med til en saadan Ordning, og han mente ej heller, at Folketingets Samtykke kunde tilvejebringes. Saa mente Flertallet, at det i hvert Fald vilde være bedre at blive ved det, som Ministerens eget Forslag gik ud paa, men et Forslag herom mødte ligeledes Modstand hos Ministeren. „Under disse Omstændigheder har Flertallet da resigneret uagtet sin Frygt for, at Loven paa Folketingets Grundlag i Henseende til Nærtrafikken vil komme til at virke ugunstigt paa Lovens finansielle Resultat, der jo er dens eneste Formaal.“ — Landstingets Udvalg bemærker endvidere, at den foreslaaede Forhøjelse af Persontaksterne ogsaa vil komme til at ramme Kort med længere Gyldighed end en Maaned. „I denne Anledning ønskes bemærket, at ved den sidst stedfundne Takstforhøjelse rantes Aarskortene særdeles stærkt, hvorfor Udvalgets Flertal forventer, at det fra Ministerens Side vil blive paaset, at der for saadanne Kort i Fremtiden gives den størst mulige Rabat“, nemlig $\frac{1}{3}$ af den for Maanedskort fastsatte Betaling. (Denne Rabat-Bestemmelse er uforandret gaaet over i den nye Lov fra den hidtil gældende). — Med Hensyn til „8 Dages Kortet“ bemærkes, at i Ministerens Forslag hed Kortet „Uge-Kort“ (altsaa kun gældende for 7 Dage). Dette ændredes i Folketinget under Hensyn til, at de, som man tænker ville benytte disse Kort, kun ville faa den fulde Nytte deraf, naar Kortene kunne benyttes fra den ene Søndag til den anden, begge Dage inclusive. Endvidere var i Lovforslaget Prisen fastslaaet til 22 Kr. Landstinget ændrede dette til „ikke over 22 Kr.“ — Med Hensyn til Godstaksterne nærede flere af Landstingsudvalgets Medlemmer Betænkelighed, „fordi de forhøjede Takster i flere Tilfælde vilde ramme